

Skatteministeriet

14. oktober 2021
J.nr. 2021 - 2076

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 699 af 16. september 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Jarlov (KF).

Morten Bødskov

/ Uffe Mikkelsen

Spørgsmål

I udkast til Lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat, ejendomsvurderingsloven, dødsboskatteloven og skatteforvaltningsloven (Fastsættelse af dækningsafgiftspromiller, stigningsbegrænsning for foreløbig opkrævning af dækningsafgift og tilpasninger vedrørende de nye ejendomsvurderinger m.v.), jf. SAU alm. del – bilag 318, beskrives det, hvordan de nye satser for dækningsafgift (pålagt de nye skattebaser) vil føre til et samlet kommunalt merprovenu fra dækningsafgiften i 2022 på ca. 30 pct. sammenlignet med 2021. I den oprindelige boligskatteaftale fra 2017 er anført følgende om fordelingen af dette merprovenu (og det øvrige dækningsafgiftsprovenu) mellem kommuner med dækningsafgift: ”Fordelingen pr. kommune sker på baggrund af den enkelte kommunes andel af det forventede samlede erhvervsdækningsafgiftsprovenu i 2020, hvis de nye beskatningsgrundlag havde fået lov til at slå fuldt igennem i 2020.” (i den oprindelige aftale, var det forudsat at de nye dækningsafgifter skulle have effekt fra 2020). Kan ministeren i forlængelse heraf bekræfte, at det ikke længere er muligt at foretage den beregning, der i aftalen var forudsætningen for fordelingen af dækningsafgiftsprovenuet mellem kommunerne (det er ikke muligt at fastslå, hvad den enkelte kommune ville have fået i provenu, hvis der alene havde været tale om en ny vurdering af det oprindelige beskatningsgrundlag for dækningsafgiften (= forskelsværdien) kombineret med uændrede satser)? Endvidere bedes ministeren oplyse, hvilket princip, har regeringen i udkastet til lovforslaget, forudsat erstatter det aftalte princip for fordelingen af det forudsatte dækningsafgiftsprovenu mellem kommunerne.

Svar

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance indgik den 15. maj 2020 *Aftale om kompensation til boligejerne og fortsat tryghed om boligbeskatningen*, hvormed det blev aftalt at fastlægge et mere enkelt beskatningsgrundlag for den kommunale dækningsafgift for visse erhvervsjendomme. Denne del af aftalen blev udmøntet ved lov nr. 291 af 27. februar 2021. Det følger heraf, at grundlaget for beregning af dækningsafgift fra 2022 blev ændret fra forskelsværdien til grundværdien, og at der derfor ikke fremover i relation til dækningsafgift vil blive ansat en offentlig ejendomsværdi.

Det er derfor korrekt, at det ikke vil være muligt at foretage den beregning, som er forudsat i forliget *Tryghed om boligbeskatningen* fra 2017, da beskatningsgrundlaget fra 2022 ikke er forskelsværdien.

Det vil imidlertid blive præciseret i lovforslaget, at dækningsafgiftspromillerne for 2022 fastsættes, så de enkelte kommuners andel af den samlede dækningsafgiftsbetaling ikke ændres med fastsættelsen af de nye promiller. Kommunerne har således samme andel af det samlede dækningsafgiftsprovenu i 2022, som de ville have med de budgetterede 2022-promiller. Dermed imødekommes princippet om, at dækningsafgiftsprovenuet som følge af det ændrede beskatningsgrundlag ikke skal ændres ift. det forudsatte.